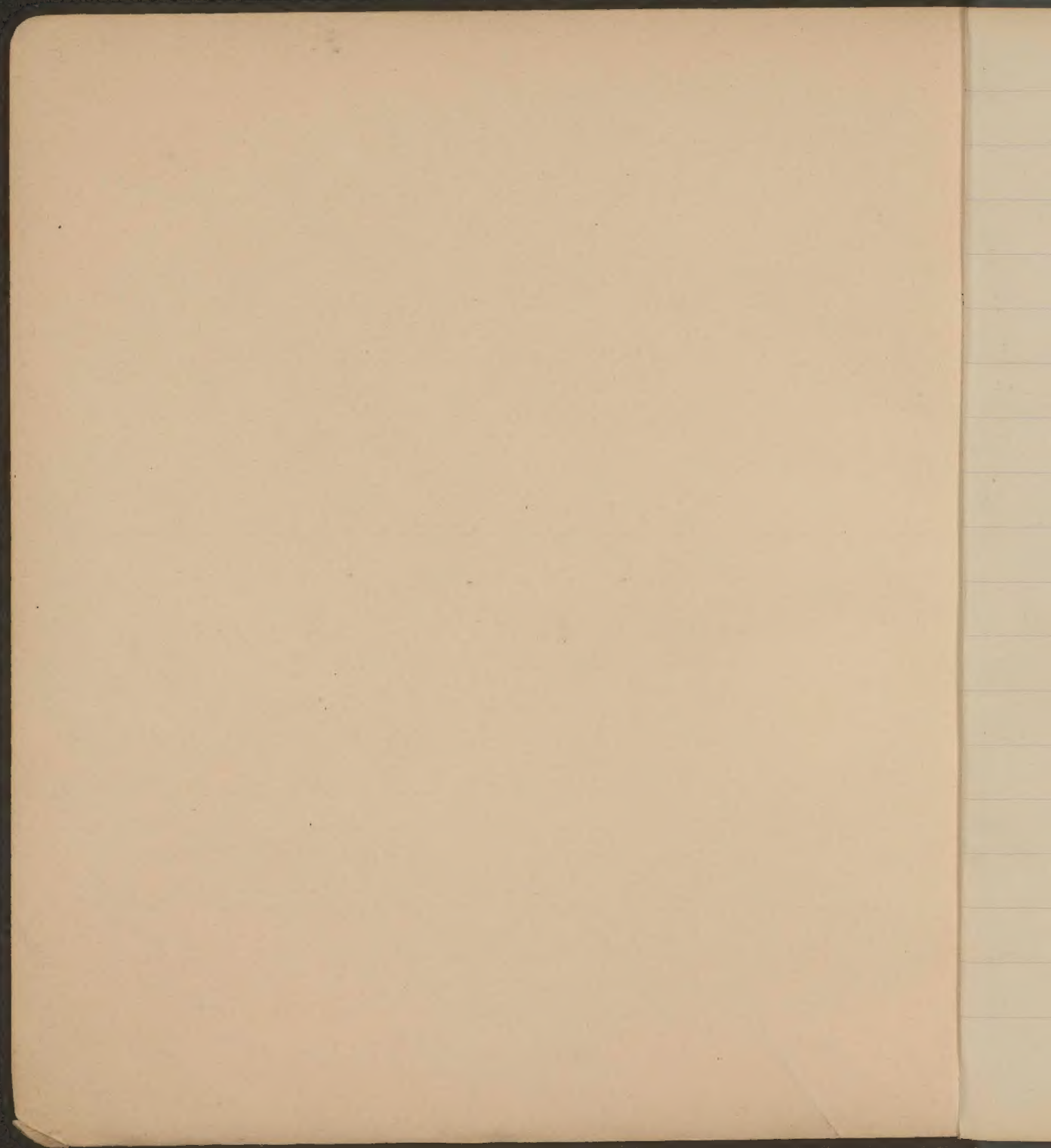

7677

76 77 II

2.1

[R. 1892.]

Z

Ch

oo

zh

z

cco

i n

tyu

ryy

nes

zh

To

Tou

ale

Z kolei mam mówić o epoce Odrodzenia czyli Renesansu.
 Chodzi tu o „odrodzenie” starożytnej literatury ~~literatury~~ i sztuki.
 Ostrzegam z góry, że nazwa dana epoce jest niefortunna i
 zbyt ciasna. Powrót do czystej łaciny i do form artystycznych
 z poganstwa znanych, nie wystarczyłby do nadania nowych
 cech pewnemu historycznemu okresowi. Zwroty ku przeszłości
 i naśladownictwa nie waży w dziejach sztuki, wydają bowiem
 tylko anemiczne, nieoamodzielne dzieła. Nie waham się powtórzyć
 tu jpp. po raz setny słowa Leonarda da Vinci o
 naśladowaniu drugich. — Epoka, wśród której wypowiedziano takie
 zdanie, nie była wyłącznie manieryzującą, naśladowczą epoką.
 To też nazwa „Odrodzenia” charakteryzująca ją co najmniej jpp.
 ławicznie. Złota trąba się w starożytności nie było celem,
 ale raczej środkiem, drogą wiedzącą do celu. Sztuka odnawiała

210

 α

be.

cm

101

7a

SA

choi
je

 dz

J

St

22

24

wa

ca

two

三

się nie stało tego, że się posci nauczyli nowych zwrotów,
a malarze i rzeźbiarze zapoznali z nowymi liniami
bezpośredniej i otępi piękności, ale stało tego, że się społec-
zeństwo odmieniło, że człowiek się przestawiał. Nie nasta-
ło to od razu i nie zupełnie, bo człowiek rośnie w ogóle
zawsze ten sam, ale się ideał odmienia. Ludzie rosną ci
sami, tylko ideały się zastępują w historii innymi. Gdyby
^{chciał} jednym wyrazem charakteryzować epokę, trzeba by powie-
dział: odrodzenie indywidualności.

Co innego indywidualizm, co innego indywidualności.
I jedno i drugie budzi się w epoce, o której mówię.
Starożytność, przez swój ustroj społeczny, sprzyjała
rozwojowi obydwóch zjawisk. Renesans idzie do okazy staro-
żytności, ^{na to} aby indywidualizm odzyskać. Wiek średni, bymo-
wały człowieka jako część jakiejś grupy: ~~gminy~~ rodziny,
cechu, gminy, kraju. Ludzie który tracą duszność
lub czasowo w epokę odrodzenia chcą własną swoją
wartość osobistą. Dante: „ojczyzna moja jest iść”

" G

nic

сры з

схх

mi

go

three

ver

zap.

na

выс

obri

9 1

has

do

may'c

Zasí

„Czyż nie mogę wrodzić ogłaszać swiatta i ciemności
nie mogę wrodzić rozpamiętywać prawd najczystniejszych?
czyż ^{konsumuje} muszę (na to stawiać przed ludem i miastem bez
caci, swym karku peten? Nawet chleba nie zbraknie
mi na świecie.” — Ghiberti: „Tylko ten, co się wyostkie-
go nauczył, nie jest nigdzie obcym. Pozbawionu magistru,
przyjaciół, jest on jedynym obywatelom każdego miasta, może
bez trwogi znosić zmienne koleje losu.” Nie należy jednak
zapomnieć o ~~tytułach~~ Dante za Florencyę i skargach jego
na niebłąd wygnania.”

Na miejsce cyfry jakiegos ~~z~~ związku, jakiegoś całości
wystrękuje człowiek, wart o tyle, o ile jako człowiek wdo-
dnie sobie stawy lub zasługi. „Homo sum, nihil humani
a me alienum puto.” Druga, już nieco szersza nazwa epoki:
humanizm. Chodzi o upięcie wosotkiego, co człowiekowi
dostępnem. Stąd niebywała u nas gruntowna wosotowo-
ność, nowatorstwo na kilku polach zarazem. I drugiej
zas strony nie ta co u nas doświadczość naukowa. Powierz-

show

work

due

more

albe

zast

cen

tyk

(me

o c

rac

nat

wic

" d

sto

- m

obe

chowności matkę dziesiątej specyfności. Wiem natomiast
wśród nas orego „uomo universale”, człowieka o kilku
duszech. Wypominarem jui o Leonardo da Vinci, był jenne
mówić i o nim i o M. Aniele. Słowo o Leone Battista
Alberti (1404? - 1472). Dziśmy ableta i skoczek, chce
zastępać jazdę, chodem i mowę. Muzyk bez nauki a
ceniony kompozytor. Prawnik z miodu, fizyk i matema-
tyk wskutek pamięciowej choroby. Malarz i rzeźbiarz
(medale), pierwszorzędnny budowniczy i teoretyk sztuki,
o czem będzie pewno jenne mowa. Novella, dzieła po
łacinnie i po włosku. Obronca chrześcijaństwa. Kochanek
natury, kceracy się ^{pod} jej wpływem, wzrzuwany do ter na
widok ~~próchn~~ krosem pokrytych. Miał jeden woli:
„Ludzie mogą wnyotko stworzyć, skoro zechcą.”

Nie dziw, że w takiej epoce poczucie ludzkości
stoi wysoko. Pico della Mirandola: „W porównaniu z innymi
- mówi Bóg do Adama - postawiłem cię, ażebyś racno
obejrzał się dookoła i ujrzał wnyotko, co jest w

gle

ani

woh

ta

Bye

~~ate~~

tem

roz

zan

c

ba

lw

che

je

odr

niz

ktor

mie

6
głębi. Stworzyłem Cię ani niebiańską ani ziemską istotą,
ani śmiertelną ani w zupełności wieczną. Byłeś byt samym
wolnym twórcą i zwycięcą. Możesz zejść między zwierze-
ta albo się między podobnymi Bogu istotami odrodzić.
Byłeś przynosi z łona matki to, co ~~zawiera~~ ^{posiada} ma ~~zawierać~~,
~~ale~~ duchy wyższe są od początku albo też wnet po-
tem, czem mają być na wieczność. Ty jeden masz
rozwoj, wzrost według wolnej woli. Masz w sobie
zarodki wszelkiego żywota."

Kierunki te nowe reprezentują humaniści t.j. uczeni,
badający starożytność, ale powołani i do życia, do od-
tworzenia świata nie tylko do teorii. Wielki optymizm
charakteryzuje całą epokę. Byłe wieźcie, co dobre i jak
je uczynić, a dobre nastąpi. Stąd tyle rad w literaturze
odrodzenia. - Nie mogę włączyć się w historyę huma-
nizmu i humanistów, objaśnić wprost kilka rydów,
które ich charakteryzują i są zarazem potrzebne do zroz-
umienia epoki, opowiadając życie pierwszego z nich, ojca

(30. III).

hun

W.

z

,

hu

13

mr

to

sig.

gor,

oce

sch

12

tak

den

zuy

ory

humanizmu, Petrarki.

W r. 1304 r. w Arezzo, ale wkrótce wyjechał do Arezzo z rodzicami. Studiował z woli ojca prawo w Montpellier, Bolonii, ale nie skończył. To był poeta, raczej mi humanistyczny. Pierwsze irygienia, życie ^{ważne} wrota. W r. 1335 wchodzi na Mont Ventoux; ~~to~~ jeżeli Liwiusz wspomina, że król Filip wdarł się na szczyt góry, to i jemu to także wolno. Starzec radzi jemu i bratu zawrócić się. Św. Augustyn: „I oto chodzą ludzie, podziwiają szczyty gór, fale ogromnego morza, szerokie rzeki koryta, bezmiar oceanu, gwiazd kotłownię — i zapominają dzięki temu o sobie samych.”

Młodość natury jest cechą renesansową; pierwsi Włosi ją przeszuli. Rodzi się ona tam gdzie się indywiduum jako takie urodzi. — Włosi przestali przedko widzieć w naturze demony: św. Franciszek, Dante. — Poeci średniowieczni, poeci zupła ostatek, nie zostawia nam żadnego obrazu swych zamków w górach albo widzianego wśród krzyżat

is
wa
An
ru
ry
Pic
giv
was
~~tho~~
lun
Poz
to
zaj
sto
u
roz
nie
no

wschodu. Później obudzi się poczucie natury głównie wśród ludów germańskich: por. co o tem mówił Michał Anioł. — I pierwsi malarze krajobrazu, Van Eyckowie, rodzą się we Flandryi. — Cały włók renesans charakteryzuje jednak miłością natury. Tak Pius II (Acmea Sylvio Piccolomini) kładzie się nocie w sekcyce po górach. Odbywa w górach konystacje, lata spędza wśród natury. Cięży się ^{wgwozajem} ~~stwierdzeniem~~ nad którym wisi imięta most, błękitnem polem lnu, ze oczytów lubi obejmować śnieżne widoki aż do morza. Poetya epoki, nowella dają często piękne obrazy z natury, a to tem wainiejsze, że literatura zaprawna na klasycyzmie, zajmuje się głównie człowiekiem. I w otusie wyrzemy mało obcowunkowo poezai, ale czasem wytkworny.

Czytanie św. Augustyna nastrocza nam inną uwagę. Oto u Petrarce raczy się chrześcianaństwo ze stałą miłością sta-
rozżytności. W późniejszym wieku powie on inwektywę przeciw niedowiarkom i kacerzom. — Późniejszy humanizm jest często niereligijnym. Dwa kierunki: jeden ~~ten~~ prowadzi tak dale.

[Faint, illegible handwriting on the left page]

ko
je
w
D
z
z
wi
r
z
K
an
ra
u
sd
zyt.
Jak
wyk

ko wolności, indywidualizm że zachwala wprost rozkosz jako
jedyny cel życia, rozkosz zmysłową oraz duchową i wypro-
wadza to ~~wyprowadza~~ w dziełach, żartuje z kościoła, z mnichów
Drugi wodzi w literaturze pogańskiej złote ziarno mądrości,
zblizonej do chrześcijańskich zasad. Spotkamy potem repre-
zentantów obydwóch kierunków. Drugi z nich odznacza się
wielką ilością mężów stanu, których wydat, zutarcza we Flo-
rencji.

Humanisci ~~antychryścijańscy~~ oddawali się i polityce, byli
zutarcza czynni jako posłowie, mówcy i. t. d. ~~Antychryścijańscy~~
Książęta renesansowi starali się wogóle uczonymi i
artystami, nie tylko astrologami i trefniotami. Piękna
łacińska mowa wpływała nieraz na dyplomatyczne
układy a intelektualna jasność dworu broniła książęta
od niechęci, na którą zdradami i okrucieństwem zasto-
żył. Humanista był konieczną ozdobą ówczesnego dworu.
Jak dziś bez muzyki nie obywatela się uraczył bez
wykwintnej oracyi. — Petrusz postował w różnych gprawach,

ocie

up

nie

o

de

ma

Pe

je

wa

ok

wro

cho

ju, g

rau

ngt

Hu

si'th

1.

ocierał się o dwory, starał się o ^{wywarce} wpływy na Karola IV.
ufał, że cesarz podnieśnie powagę i znaczenie Rzymu.

1309-1378 przebywają papieże w Avignon. Petrarca
nieprawdopodobnie ich za to, co mu nie przeszkadza starać się
o beneficya. Wąwozy humaniści dbali o swój los, mieli
dedykacje w przygotowaniu i kupczyli nieśmiertelnością. Trzy-
mali się chętnie dworów i obiecywali mercenarom stawę.
Petrarca dba jednak rzeczywiście o los Rzymu i nawet
je wciąż papieży, aby tam wrócili. - W murach stolicy były
człeki rodzin Orsini, Colonna, Savelli na porządku dziennym
októrej. 1350 Cola Rienzi, trybun, chce dawny Rzym przy-
wrócić. Wiedzie ~~mu~~ się zrazu temu synowi karczmarza.
Chce petrarzenia Włoch i rozoyta postawionych pokra-
ją, gdzie ich nieraz chętnie wstają. Lud panem Rzymu, ku
radości Petrarki. Ale Cola był marzycielem, który uło-
żył w przepychu ceremonij. Powoli stracił władzę nad
ludem i szlachtą wraz ze stronnikami papieża zmu-
sił go do złożenia swych „godności” i do ucieczki.

we

ap

z

ne

Tar

wa

do

n

or

d

pr

na

ne

cy

ino

np

Petrarka zwrócił się do Karola IV., naproźnie. Myślał więc tylko o stawie Rzymu. Poemat Tacinowski o trybunie afrykańskim „Africa”. Miłość stawy osobistej Tacyta się z miłością stawnej przeszłości. Kto się tak nadumał nad minione a zawsze iwień wielkość, pragnie jej Tatwo sta siebie. Dodajmy nowożytną właściwość studyowania samego siebie: kto się ceni chce znów przejąć do pamięci potomnych.

W poemacie „Africa” przepowiada Petrarka samego siebie, jako odnawiciela Tacinowskiej poezji, wieczna Rzymu. List do potomności. Wezwany przez Rzym i Paryż, aby przyjąć wieniec laurów, wybiera Rzym. Ukoronowany na Kapitolu 1341. r. 8. IV.) po egzaminie przed królem neap. Robertem. Doniosłość tego aktu w epoce wyjątków cywilnych i rozruchów.

Pragnienie stawy nowożytną cechą, renesansową. Istnieć indziej istnieje tylko stawa specjalna wśród stanu np. stawa trubadurów tylko w rycerstwie. We Włoszech

20

ra

20

st

Hu

ent

a

ro

ro

ma

st

20

is

e

h

ch

ro

znównanie w rzęplach lub tyraniach. ~~Racine~~ Pisarze
 racinscy (Cicero) rozwijają ten pęd. Po wielkości rzymskiej
 zostało tylko stawo, pracujemy dla stawy! Dante chce
 stawy, wieściat, że ja posiedzie, marzył o wawrzynie.
 Humanisci. zdobywają sobie i rozdają stawy. „Wielu było
~~niezadowolonych~~ przed Agamemnonem bohaterów — mówi Horacy.
 a w wyostkach nieopiekanych, zapomnianych ogarnęta
 noc długa bo wieczna świętego nie mieli.” Sannazaro
 oblicuje wieczną łanę Alphonsovi neapolitańskie-
 mu, Poliziano wzywa króla portugalskiego, aby się po-
 starzał o wieczniewe wypraw afrykańskich i kanclerz
 zatratwia tę sprawę. Petrarke oblicuje stawę Laurze,
 Boccaccio swej skrutnej kochance nieotawę. Por. sonet
 Ronsarda i Kochanowskiego pieśni. Machiawel zarzuca
 historykom, że nie ocenili dostatecznie chęci stawy,
 choćby zdobytej zbrodnią.

Nad literackimi pracami Petrarke nie będę się
 rozwodził, wspomnę tylko o jowczyach włoskich i

o

L

13

do

a

(c

P

k

ty

i

r

t

cz

w

lu

1

o odzyskanych przez niego rękopisach.

Zobaczył Laure w Avignon w kościele Sw. Klary 6. IV. 1327. Umarła 6. IV. 1348. — Miłość z datką, poetyczna, do trubadurów zbliżona. Pierze, sonety

Stworzyli pisarze nie zaginęli nigdy zupełnie. Arystoteles podstawę filozofii; Liwiusz, Wergili (czarownik), Horacy (gniew wrzepionego mnicha), Plutarch byli znani. Petrarca szukał pisarzy po klasztorach. Włoscy humanisci pracują dalej w tym kierunku we Włosech i za granicą (Poggio Bracciolini). Krytyka tekstu. — Petrarca ma Homera u siebie, ale go nie rozumie. Cały renesans antyktowniczo i literacko jest Tacynotim. Z Grecyzną przychodzi potem Platon. — Hellenistki duch w XVIII. stuleciu, Winckelmann.

Petrarca i Boccaccio oddali ogromne usługi ludzkości na tem polu. Pierwszy umarł nad Korintą, 1374. r., drugi um. 1313. + 1375 (od 1373 wykradał Dante).

sp

~~to~~

mi

Tar

su

do

do

we

jan

du

w

as

in

ab

mi

17
Podatem indywidualizm jako główne cechy odrodzenia.
sprężynę ludzkiego działania. Dobryj oficerem w Tyngst na
wyróbnienie się indywidualizmu. W średniowieczu drze-
mie samopoznanie pod mgławicami legend, wierzeń: drze-
Taia one na wewnątrz i na zewnątrz. Obiektywne poten-
subiektywne myślenie się świata. To ostatnie konieczne
stało się.

Grek indywidualny wobec barbarzyńców. Indywidualizm
Santa: jego potężniejsi mają nazwiska. Potem ani fałszy-
wej skromności ani obłudy. Dobnie prezentuje się tak
jak jest. — Tyran, wódz, condottiere musi być indywi-
dualistą, aby się wybić i jest nim, bo może nie być.
Wokoło niego pisanie, polci, artyści — żyją otwarcie w niepa-
wności jutro, w walce, wydobywają z siebie wszystkie
indywidualne sily. — Podani albo buntują się i spiorują
albo rozwijają się w ciemnej domowej i gminnej życiu
miast, dbając o majątek i wykończenie. To samo w wy-

cig

run

L

Par

cu.

pr

on

R

R

M

br

u

ic

w

r

R

zi

w

ciężonych stronnictwach rzplnych. Wszystko to były warunki rozwijające indywidualność.

Dzieje jednej rodziny. we Florencji 2 stronnictwa. Parte guelfa ukonstytuowana. Signoria; dżwon na pałacu. Cechy mają osobną konstytucję. Gonfalonier wybrany przez Signorię wodzem wojaka cechowego, pospolitego rozenia. Kollegium 8 od wojny.

Ricci i gibelini — albizzi i guelfy.

Ricci i gibelini dotem. Koniec XIV. w. : Silvestro dei Medici gonfalonierem; odzywa się do ludu, którego chce bronić. (Projekt prawa nie przyjęty przez Signorię i w. Radę.) Rewolucja; greplarsze panami miasta; wódz ich cofa się przed ich okrucieństwem. Nowe rozruchy, wzrost rodziny. Giovanni Medici i Maso degli Albizzi rządzą razem. Synowie ich: Kozma dei M., Rinaldo dei A. Rinaldo dei A. sprawia, że zamykają Kozmę M. w więzieniu, 1433 r. K. jedzie do Wenecji i po roku wraca, jako ojciec ojczyzny

Ojciec : Giovanni Averardi ~~stary~~ „Bicci”

1479 opiewek na niego i na brata Giuliano. Coniura-
zione dei Pazzi. Giuliano zabity.

Wojna o pogańskim brzmieniu. Cosmus, m. 1389. Podróżuje, jest na koncylium w Konstancji, zatwierdza interesy domu, żeni się z Barb. 1433 uwięziony i uwolniony. 1434 wraca. 1464 umiera.

Włta w Careggi „plus etre que paratre”. Dozwala na wybory. Karze pieniężnem karami. Wojny musi prowadzić z Mediolanem i z Neapolem. 45 odprawy.

Syn jego Piero il Gattaro. Ten żonaty z Lucrezia Tornabuoni ma 7 dzieci, m. niemi Lorenza.

Piero † 1469.

Lorenzo, il Magnifico, starannie wychowany. Epoka opieków i zabójstw (teoria Jaina). - Ratuje roztropnością życie ojca. Kocha się w Lucrezii Donati, żeni z Kлары Orsini. - „Pamiętaj, że się przed czasem zestarzejesz.”

Jezy Lorenza rządzi nim aż do śmierci. Le temps revient. Wojny i pomaga odbić dyplomacyę. Jedzie do Neapolu i tam rozbija króla Ferrante. Syklotus IV musi zejść z niego kłótwą. ^{Tury.} Opieka nad sztuką. Donatello. Sam

1492 - 1503. Alexander VI.

1503 Pius III

1503 - 1513. Julius II della Rovere.

1513 - 1521. Leon X

Piero powraca i to lubowce. +1492. Savonarola, +1498.

1494 Piero syn Lorenza wygnany.

Savonarola ur. 1452. r. w Ferrarze, 1488 we Floren-
cji. 3 żądania do Lorenza: 1) Wiary w miłosierdzie
Boże 2) oddania nieprawnie nabytego 3) Powrotu wotności
Florentyńczy

Karol VIII. w 1494 we Wroclawie doprowadzony przez Lodo-
vico Moro, furia francese. 1497. palenie dzieł sztuki i
nabytkowych przedmiotów. Sandro, Mangelo, Machiavelli.

Dyplomacja Savonaroli.

Po Juliuszu II. Leon X (brat Piotra i Juliana, syn
Lorenza).

c

Ogc

bija

cm

dua

rea

b.

K

go

ieg

ind

P

,

Donatello di Niccolo di Betto Bardi ur. około 1386, † 1466.
Ojciec jego greplarz 1378 rewolucja Ciompiń; wygrany. Za-
bija przeciwnika w Pizie.

Charakterystyka: indywidualizm i indywidualność. Indyw-
dualizowanie w ~~monumental~~ pracach. Po gotyckich ninach stawia
realistycznych i wiotkich, portrety. Religijne uczucia ma
b. mało. Sr. Franciszek z Asyżu.

Kobiecego wdzięku nie rozumie. W dzieciach ruchliwość
go peści. — Innego charakteru prace są fatalne, nie
jego. — Starożytności nie była jego sprawą. Odrzucenie
indywidualizmu.

Oddany do złatnika. Gdzie jego prace? Znajdy przy
Porta della Mandorta — Nanni di Banco. Chrystus jego
i Brunellesco. 1403 z nim w Rzymie. Roboty ma

1453. *Gattamdata* *okorony.*

u

Zw

P. 8

nile

141

142

no,

Ve

M

Lion

143

144

1)

2)

3)

~~4)~~

4)

u Ghiberki'ego.

Zwiastowanie w S. Croce.² Or San Michele: sw. Piotr, sw. Marek, - potem sw. Jerzy. Rzeźba na Campanile. Dawid na katedrze, sw. Jan na fasadzie. (1408-1415)
1416 sw. Jerzy. Poggio i. t. d. Niccolò da Uzzano. Siena.
1425-1433 z Michelozzo. Grób Aragazzi w Montepulciano, Jana XXIII. w Battistero; kardynała Brancacci w Neapolu. W Prato ambona i druga we Florencji w Duomo
1432 w Rzymie. Dawid z bronią. Cupido. W pałacu Medici roboty. Drzwi w S. Lorenzo, Lunety i medaliony.

1444-1454. w Padwie.

1454-1466. we Florencji. Ambony w S. Lorenzo.

1) Pierzgi

2) Realizm

3) Z Michelozzem

~~4~~ Wpływ klasyczny. Padwa

4) Realizm nowy.

H. 87. 88

Lorenzo Ghiberti: * 1378 - † 1455

Lorenzo di Gione (zajęczyrna: L. di Bartolo).

1401. Konkurs na drzwi. 7 prac nadstawnych. 34 ogólnie.

1403 - 1424 robota nad pierwotnymi drzwiami.

3 albo 4 figury gotyckie, złotnicze w Or San Michele.

1425 zaczyna ~~drzwi~~ drzewi. 1452 skończone.

1417 oblatowane, 1424 zaczęte 1427 skończone rzeźby do

Battistero w Fienie.

Skrzynia św. Zanobiusza.

By

apt

ci

pr

Prac

Lto

na

Shy

rzg

far

pr

w

I. /

Donatello ur. \pm 1386 + 1466.

Ojciec ~~Donato~~ Niccolò di Betto Barbi, należał do stronnictwa optymatów a był greplarzem. Wygrany, zabija w Pizie przeciwnika. Oskarżony o zdradę skazany na śmierć. Rozwiza procesy. — Rodzina Martelli.

Żołnierskie roboty u otterza w Pistoji? inne dziś stopione. Pracował zapewne u Ghiberti'ego przy tanu jego drzwi. Żołnictwo zwiqzane z rzeźbą. Ten sam styl w figurkach na Battistero, tylko słabszej, — co u nich Orsanmichele. Styl słabawy u Nanni di Banco; przechylenia figur, prosty. rzębkowanie w architekturze, szaty fałdowe, trójkatne fałdy, małe wywreńie głow i rąk Wpływ tak silny, że przeobrażał w Rzymie. 1403 z Brunellesco do w. miasta. Pomiany. Uchodzą za odkajaczy skarbu.

I. 1406 pierwsza wzmianka o robocie. Prorocy na P. della Mandorla.

Daniel? Poggio. Św. Jan Ewangelista. Świd. i Pisto, Mark

The

of

the

of

The

of

of

of

The

1416/
J. Ferry / Młże głowi i in. Janow. Moze Zwiastowanie?

II. Realizm malarstwa. 1416-1425

Figury na Campanile. Niccolo da Uzzano. Chrystus w
S. Croce. Sw. Magdaleno. Sw. Jan Chrzesciciel w marmurze
w Bargello i drugi w Casa Martelli.

III 1425-1432 z Michelozzkiem.

Brzo. Ghiberti pierwszy lat statuy duze.

Siens, roboty w Battistero grob Conia, Aragazzi i
Brancacci. Grob Jana Medyceusza.

Ambony w Prato i Katedrze flo. Moze Zwiastowanie.
Dawid w Casa Martelli?

IV. 1432-1444. Antyk i dramatycznosc.

Tabernaculum w Rzymie. 1434 powrot Cosimo.

Robota nad ambona do katedry Restauracye antykw.
Medaliony do palacu Cosimo.

Judyta. Dawid z brzo. Amor.

Roboty w zakrytych S. Lorenzo.

Sw. Lukasz z Tuluzy. Nina w Or San Michele.

V

VI

Cz

za

B

d

n

e

m

g

s

j

f

V. 1444-1454 w Padwie

VI. 1454-1466.

Sw. Jan w diecie. Ambony w S. Lorenzo. Bertoldo.

Człowiek prosty. Złotych Florentczyk. Spokojny i nie zdolny
zachwytu. Wśród epoki elegancji i stolicy (Nanni di
Banco & Ghiberti) silny i elementarny, realistyczny. Ani się
domyśla, że równocześnie z nim maluje Fra Angelico. Jak
młoda przedstawia św. Franciszka, Chrzciciela, Ludwika z
Tuluzy. Tylko rycerz, św. Jęży.

Starożytność takie wpływa słabo i to tylko charakterem
nie ideą. Wprowadzić „wzory” Indywidualności. W
gotyckich niwach żywe, odrębne figury. Florencja napętnia
sztukę. Zmieniają się twarze, ramiona patrzy. A jednak to
ta kultura. Denatellizuje Buonarroti.

Nie podnosi się do wyokwici symbolu. Pozostaje w niemych
operach obiektywizmu i charakteru. Różnorodność ręk.

- n
/o
/

- nawet w autentycznych dziełach. Niema namaszczenia,
 powys. kobiecego uroku. Tylko dziecko rozumiat. Inwet
 jego jak inwet Szekspira - bez kobet.

T

po

cz

st

26

po

na

pr

po

m

20

T

wi

-

dr

m

Innowacje wprowadzone przez D'a najlepiej ocenimy, porównując jego dzieła z pracami Gilberts'ego, współczesnego nieco starożytnemu. D'is Gt. nie w modzie. Spokojne przejście, stopniowe, powolne, miłośnię piękności, zastosowanie szczegółu do całości, podporządkowanie rzeczy pod architekturę - to wszystko dziś nie popularne. Potrzebna nam rewolucja, manifesty, przejście nagłe, zaznaczanie przemożnej indywidualności. Patetyczne nakłanianie mało populara i skromności zamierzanego artysty, jeszcze mniej. - Nastąpi reakcja na karykaturę Gilberts'ego.

Sity, indywidualizmu nie wiele posiada. Kontakt nie zawiera prawdziwy, powiewnie gotycki, obliczony na epikę. Placowisko malowniczo, krajobrazowo trzyma. Maloformalnie widać w brzo. Starożytność nie wychowała (Gilberts'ego) - ale dała mu poczucie piękności; zutancie greckie dzieła musiały na niego wpłynąć. Bogactwo fantazy, misterna a dramatyczna kompozycja.

Mr.

Ur. 1378. Lorenzo di Cione Ghiberti. Piere. Lorenzo
di Bartolo od ujezyma. — Zostawił fragmenta ko-
mentarzy; był w Rimini.

1401 Konkurs na 1. drzwi. 34 sedziów, Florent.

1403-1424. 1. drzwi. Sceny z życia Chrystusa.

H, 87, 2 W. postęp od drzwi Pisana, który może wykonywał
kompozycje Giotto, duży ruch, często nakładzenie figur
sceny w skafach lub idealnych architektach Giotto.

„Spec” jak Galoys; „Humilitas” jak Annunziata.

Figury c.f. lub z tyłu

Nie obra o perspektywę. (Giovannino idący na prawo)

Pisano ^{zrobił} ~~zrobił~~ model z wosku 1330; drzwi umieszczono 1336.

W Ghiberti'ego. postacie liczące, smukłe, wygięte
w idealistycznych postach. Drzewa żywe, architektury
giotto i klasyczne ugraniczone wiele ruchu. Słowny
typ madowy. Chrystus historyczny, in Jan jak Janina
Obroni. Na dole Ewangelista i doktoranci wzywani słone.

Zarząd od rzeźby. Znany jego model na konkurs do
drzwi w Battistero — miłość starożytności, umysł ciekawy,
pragnący dużo rzeczy potać, mniej bogactwa, mniej ichoty
od Ghiberti'ego. Chryzostus drewniany w S. Maria Novella.
Według H. v. Liphart'a ~~apostat~~ w Kaplicy Pazzi'ch.

To rozstrzygnięcie konkursu wyjeżdża do Rzymu.

1424-1427 robota Sta. Sieny. Battistero.

1414 in. Jan Chusciol

1420-1422 in. Mateusz } Ot San Michele.

1428 in. Jacekpan

1425-1452 drugie drzwi. Petrus. oroboda sztuki.

Postacie liczne, wytwornicze. Perspektywy dalekie. Figury oderwane od kta. Całe widoki miast, wnętrza świątyni.

Aparycje, glorie aniołów. Taenya. Cała sztuka in nuce.

1432-1440. Skrynia in Zanobruna. Tyara Sta. paforeis

1455 T.

Filippo Brunellesco. 1377-1446.

1417 ~~sta~~ osmioboczny buben. ~~narada~~ Alaraba, gdzie Br.

stawił swoje wnioski; wyjeżdża do Rzymu. 1420 druga

narada. Ghiberti badany do pomocy.

1425-1436 budowa sklepienia.

1445-1461 latarni.

S. Lorenzo, S. Spirito, Pal. Pitti.

M. Anioł pochowany w S. Croce.

d
jat
jee
sd
pr
Gr
ne
U
Z
C
co
14
d
h
1
2

Luca della Robbia znany głównie z glinianych robót
jako założyciel całej rodziny, dynastji artystycznej. Jest to
jednostronne pojęcie. W rzeźbie marmurowej, jak w ceramice
odznaczył się. Jeden z tych artystów bez ambicji, bez
programu, skromnych, zakochanych w piękności. ^{Odwrócone odczucie.} Bliższy
Greków od Donatella. ^{Bezpośrednio:} ~~Włoski~~ jego ceramika ma sta-
nąć urok ogromny, urok rzeźby, glinianych robót
Ur. 1399 - 1482.

z 1431. ambona w Luomo. - Roboty w szesciokątach
Campanile. - Grabowiec biskupa Fresco w 1 ~~ambona~~ Fran-
cesco di Paolo we Florencji. Drzwi do Zakrytych Katedry
1443 - pierwsza terrakotta. W XIV w. używano już terrakoty
do robót architekt. Luca użył glazury, nadał ten
błyszcz, połysk, powagę. Poddał się pod architekturę.
Nie było tu rozwoju, ale jest doskonałość. I tu realizm tylko
z wyborem. Szczepina pogoda - bez sentymentalizmu. Stylowa
wygodna płaskość. Latałobności Ghiberti ego bez jego
zamierzania efektów

Andrea M. 82.

giovanni M. 235.

Synowce jego Andrea della Robbia. 1437-1528.

Pracuje tylko terrakotą. Inaczej Luca mgdrego, samodzielnego następcę ze własnej rodziny. Bardziej miękki, mniej barwny, idealistyczniejszy. W przytulonej Innocenti. Nad drzwiami katedry w Prato S. Giovanni fuor città.

Mówi to sama rodzina na epitafium w Pistoia.

Wielką potęgę robił rebiarskich XV. w. stanowią prace terrakotowe w tym stylu.

Italia genio gotycka były w ciuhych fatdach, jakby
zarzuconych. powożną ręką.

Quercia naley do tych najm. talentów, na których można
studjować wy dobywanie się z proz gotyckiej mady, za
waznych dla niego przyjaci. Żaden Rzym go nie wykatalsit,
wiedza go monumentalna natura. Żadna mada go nie porwa-
ra, dbat tylko o siłkność, o dzieło, o wyrażenie tego,
co w sobie uosil. Zaczet od robót gotyckich, ale trakto-
wat zawsze fatd neroko, umiejstnie. Nie na fatdnie tylko
opierata się potęga jego przyjaci, ale fatd stnił mu
wutwornie: Italia. Cien oq dla sieny studnie. (Wam z
Porecii fatnawat prawnie dla Gwida i Aleksandra kr. z Romeny:
Inf. XXX. Ica gdybyś spotkat ku ducha Gwidona i Aleksandra
i obu ich brata (czerebyś tego nie mieniat widoku La Fonte
Branda co mi stoi w oku). Postacie atleg. ciut i rony ze
H. Teotam. Ciato cini pod fatdami, głowy w rawyach. Postacie
silne, głowy o duiych ciutach, krótych wtoach, wraach pod

Jacopo della Quercia. * 1371 - † 1438.

Zaczyna według Vasari'ego od kamnego posągu wozza siennickiego na jego kapalk. Z gliny, drzewa &c.

1401 ubiega się o drzwi w Battistero.

Pomnik Ilario del. Caretto, t. 1405.

1409 - 1419. Fonte Gaja.

1416 ¹⁴²² w Lucca w S. Frediano, tablice w podłazie i otok rodziny Trento.

1417 obstatkowanie, 1430 wykonana pucharza w Battistero w Sienie. Kolossalnie pojści procey tamże

1425 obstatunek do drzwi w S. Petronio, Bologna.

Mimk, 159, 261, 559.

Nie oddaje pracy, cieżkie sprawy o. nio.

orbnymi tukami twoi. Rpece otugie, pypne. Tabie ciemne. Jednostka w ogóle przeważa otia. Dla tego St. Testament. Nie ma nerwów jak u Donat, gwałt. ruchu. Ja to postacie opokujne, o których czytamy, że będą gwałtownymi, skoro są rany. Tak u Michael & Anst. Baust on w Bol. i mógł tam napisać o Quercia. Obydwójce spokojnych kontataw wist miewstpliwie od niego.

rv

SA

ka

la

u

n

ji

ak

un

li

ak

up

Dzieje sztuki nie mają do czasu Peryklesa wielkiego art.
 rozwoju do zapisania jak wstąpiło renesansowe malarstwo.
 Składa się na nie wiele czynników: 1) piękność natury,
 którą dopiero ludzie Renesansu w pełni pojmali. 2) równo-
 legły rozwój rzeźby i architektury. 3) swoboda, choć ugi-
 wania w ^{ty}spore. 4) naukowy charakter malarzy. Ustalo-
 nie się nad perspektywą. Leonardo traktuje malarstwo
 jak naukę, Leonbattista Alberti ¹⁴³⁵ wymaga znajomości wyso-
 t sztuki wyzwolonych. zapoznania z poezją i wymową, nauki ge-
 ometrii, ^(tak) podstawy tej perspektywy. Oni ją odkryli, ~~on~~ Koch-
 li ją. Punkt widzenia - cytować Benvenuto Cellini o zadani-
 u sztuki. Alberti żąda aby naprzód wyrysować szkice. Imu
 np. Rafael ^{rysował} ~~należał~~ ciało ^{nagie} (pod draperią).

Fresk główną robotą; wpływa na charakter malarstwa

W d

Z o

netq

poor

zy

zn

" ✓

imm

i

Kie

W obrazach sztalugowych - tempera. Stąd wchodzi po matę.
 Z ołtarza zostaje zrazu tryptyk; potem obraz z lu-
 metą, przedmą. Wstak relig. dzieł, Natam domowych,
 portret dla rodziny i sceny historyczne, najciszej staro-
 żytnie. Wpływ starożytności widoczny; najwiskony się
 znałca, Mantegna, w. realista. Goethe do Eckermann'a:
 „Mówię wciąż o studiach starożytnej sztuki, ale co to ma
 innego znaczenie, jak: zwróć się do rzeczywistego życia
 i staraj się je wyprawić, bo tak czynili starzy,
 kiedy żyli.”

Gławy zwł. kobiece, piękne. Grupy dobre przy pewnym
braku w ogólnej kompozycji. Głazie ruck, tam mniej ko-
rzytnie się malarz przedstawia. Natomiast psychologiczne
procesy doskonałe. Ten rodzaj przypomina także Trecento
Jednak są już próby perspektywy, nieśte nagie ekspozycja.

74

Massolino da Panicale (* 1383 + 1447?)

Panicale w dolinie Arno. Urodził się około 1383 do 1421/
podaje, że ma lat 43.

Uczeń Starniny, jednego z ostatnich utalentowanych Giot.
Leokii. Przed r. 1420 maluje w S. Clemente w Rzymie.
(sceny z życia św. Katarzyny aleksandryjskiej i. t. d.). Robo-
ty te przypisuje Masaccio'owi Vasari uważa je za charakteris-
tyczne, wstręcając raczej niż ostny; wyraziście nadaje im ma-
cechę kontynuatora Giotteeskich ~~malowań~~ nie zaś wielkiego no-
watora, którym był Masaccio. Przytem obstaralał te freski
kardynał Branda Castiglione, który potem protegował
Masaccio.

Massolino w Węgrzech u Filippo Scolari, Pippo Spano,
gibelina, który zaprowadził do Węgier jako kupiec, obstarczył
się jako wojakowy i został żupanem Temesvaru. Z prac
malarza nie tam nie zostało.

M. r. 1430 a 1435 w Castiglione d'Olona. Freski nie-
dawno odkryte i podpisane: w kościele sceny z życia

S. Lorenzo
Bridg

S. Marco

C. dei
spag. S. M. Novella

Cast.

Ors. M.

Piazza
della sign.

Pal. Vecchio

Pal. Uffiziale

S. Croce

Arno

P. Vecchio

Carmin

P. di S. M.

Pal. Pitti

S. Miniato

Madonny, in. łaczepeana i Wawrzyńca. — w Battistero:
sceny z życia św. Jana Chrzciciela.

Pozwalało one ogólnie o ~~propagandzie~~ w kaplicy
Brancacci. Graech pierwotnych. Św. Piotr wokreśna Tabły
i ustrawo chorych.

H, 101, 102, 105

E, 34.

Perpektywa powietrzna obok liniowej. Wypróbowanie kształtów

Różne inne stroje.

Masaccio nadat kaplicy Brancacci jej znaczenie.
Czem Donatello w rzeźbie, tem M. w malarstwie. Naj-
ważn. architekt od Giotto do Rafaela. Raf. i M. Anioł
rysowali za młodu w kaplicy freski M'a. Jędrsi
Giotto dał dram. treści i układ, uczucie, psychol.,
to M. nadaje pierwszy postaciam dobrze rysowane ciała,
barwy naturalne, obrazom zaś kompozycję, układ
linij. Jak Donatello tworzy typy. św. Piotra on zro-
bił, pojmuje odrębności figur, pierwszy robi nagie fi-
gury, żywe i stwierza do ^{oddania} psychologicznych zajęć (grupa wy-
pędzenia z raju); zauważa szczegóły realistycznie (św.
Piotr wyciągający rybę), traktuje aureolę realnie. A
przytem nie goni za bryldotą nie upiera się przy
owym kierunku. Umie podporządkować ~~swój~~ szczegóły
całości. * Styl: oczekiwanie czegoś wyższego. Powaga św. Piotra
leżącego cieniem chorych.

* 2

25.

24.

di

gru

cal

i 1

my

od

dtu

na

re,

J. A

up

pr

1

1

22

* 21. Grudnia 14²¹., umarł około 1428 około miast ^{stędy} Nat
26. — 1421. w arte dei Medici e Speciali. 1424 do
w. Lukarza zapisany. Syn notaryusza Tommaso
di Giovanni di Ser Guidi. „Był bardzo roztar-
gniony, bardzo zadumany, jak ktoś kto oddawany
całą duszę i wolę rzeczom sztuki nie dba o siebie
i jeszcze mniej o ludzi. A ponieważ nie chciał wiele
myśleć o sprawach tego świata nawet o ~~swym~~ własnym
odzieniu i nie wyżył był odbierając premie przy od-
twinięciu chyba w ostatniej chwili, zamiast Tommaso,
nazywano go zawsze Masaccio, nie próżno aby był
zepsuty i sty (była to uwolbiona Jobaci) ale
z tej ogromnej niedbałości. Był wprost tak
uprzejmy i chętny w oddawaniu usług, że więcej
pragnął nie podobna było.”

1425 zajęty w kapt. Brancacci.

1427 : 6 seldów dziennie zarabiał. Winiem ma-
larzowi 10² liry 4 seldy. Pod „lurem” i pod

"A

14

* /

14

/

✕

7

32

"Krową" zastawia przedmioty. Wyjeżdża do Rzymu.

1429 "dicesi è morto in Roma"

Fra Angelico, Guido di Pietro

* 1387

1407 we Fiesole braciakiem.

1409-1418 Foligno, Cortona.

1418 we Fiesole

1436 we Florencji.

✕ 1447 do Rzymu. Układ z Orsieto

+ 1455 w Rzymie.

or
the

tra

tan

Nie

man

the

me

.. Lu

Kaji

pm

mo

endi

pige

tr

of

or

25
Tak Ghisberti po Donatello, tak muosi teraz wystąpić
Fra Angelico po Masaccio. Tylko Ghisberti był reprezentan-
tatem sztuki miejscowej; Fra Ang. sztuki wyśmienitej relig.
Nie chodziło mu o sławę, wstęg albo miasta, chodziło
mu o sztukę ^{świątobliwą} Bożą. Malował jak i inni malarze. Vasari
który pochodził z jego miłośniczką oddaniem od świata, ^{mówi, że} ~~nie~~
nie chciał nigdy malować innych tematów jak relig.
„Zwykły mawiać, że on sztuką zajmuje, muosi być w spo-
koju i nie trącać się o nic, a kto chce działać Chrystus
przedstawiać, muosi być zawsze z Chr.” Nie retuszował,
mógł być przed pracą, płakał rubin ceny Meks. P.

Tak mógł całe życie przeżyć artystycznie. Czysta
słowa sztuki zbadała się u niego powrotem do tych samych
figur, czystą odmianą i jej i grupy. Na sztuki
trach rytowanych sztucznie widzi on rzeczy proste
spokojne, omuśnięte w barwnych jaśnych odcieniach. Kocha
on w ich prostocie, w szorstkości ich ozdób i struktury

Uello E, 33.

Ficote H, 101.

w wienicach różanych, w mieniących barwach anadotach
stygdes, w ogrodach wiekuistego raju Madonna stras w
nate błękitną i czerwoną jak jest na ziemi, pojmując ją
jako dziewczęcy skromną; w niekto ma ona strój bratny,
delikatny; jest pełną ręką w rękawice. Różnice w
Zwiastowaniach. ran kaptur Gabriel a Marya stuch
go z rękawic; ran staje przed nią lekko jak i widać
w tych jego widzeniach niema na ukrusienstwo
miejsza: kady, natany (ogdy ostatczare), zabójcy Niewi-
nistek (Accademio, Firenze). Twan, która płynie; ryka, która
bije (S. Marco). Śmiennosc jego natanów. (Por. Bosch i
P. Breughel)

Żadnych wydarzeń w życiu, prócz zmian pobytu. Tego
dzieje dwiema klanton. Biografia. Malował już przed
tem. Ostatni objaw Giottyzmu. Miniaturowości. ^{Praktyczny} ~~W~~ wyro-
koci Masolma. Tylko duane zapieć i piekniej.
10 Rytmie próby realizmu dresko na karanus, Latok.

du

zdo

ny

ruo

che

an

w

w

f

hi,

on

m

Ur. 14

n

Dwóch artystów tego kierunku co Masaccio tylko mało
zdolnych, twardych, wyt. rytmicznych. Paolo Uccello odda-
ny perspektywie, nie kolorystyczny, czysto jednowarun-
kowy, przyjaciół Donatella i rzemieślnik chybiony.
Chiaro verde. Pomnik konny w katedrze.

Andrea del Castagno. Nie zabijt Domenico Veneziano.
W S. Croce 2. jw. Pomnik konny w katedrze. Portrety
w Villa Pandolfini, dziś w Bargello.

Rzeczywistego następcę malarstwa Masaccio w Fra F.
Lippi — naturalisty i kolorysty. Z drugiej strony wrok
swojej zawdzięcza Filippo wpływom, precyzyjniej niż Justus
nie formami Fra Angelico.

Wr. 1406. Pierwotnie skazał się w Carmine. Masaccio ma-
luje wtedy. Niektórzy uważają, że malarstwo. Opowiera
klasztór nie wiadomo kto czego; zapewne był Krzyżak.
Vasari o korszarach p. 10. Afryki. Cosimo Medici

xx 4 ewangelini na girze. Herodjada Giotta, Masalina,
Donatella.

Amici di. Franc. e Giotta.

musi go zamykać w mierzaniu. w Prato maluje w chło-
rze katedry. Odzywają się tu zabawy Masaccio w
układzie. Prastworzebo pynchowi na myśl rektarzowi.
Ta perspektywiczne b. sumienne i renesansowe. Retyki
i stroje florenckie. Radość z opanowanej techniki, ^(brak sił) masy,
on naciąg na pamiot. * Ita oem, Ita oem. Renesanso-
wa wesołość ludzienia i miłość do strojów. Nigdy
mnie tak pięknych faktów jeszcze nie było. * Postacie
drugimże lepsze. **

S. Margherita w Prato 1859)
1456. Lucrezia Buti. (Potem Spinetta Buti. (Zwa-
cają do Klantoru. Tambermarzione w 1461. Cosimo
ustawia strzymanie zwolnienia ze ślubów. Żyje z
Lucrezia; syn Filippino i potem ciotka. Umiera w
Spoleto 1469, które nie chce oddać jego ciała.
Syn i Poliziano stawiają mu pomnik z fundacją
Medyceuszów.

Ottavio przechodzi u niego w obraz damowy. Korona-
cja w Lateranie 1438 a kor. w Akademii 1441. - Typ Mo.

* Ryzyje itd. Pomra obejme mat. Ita tempery. Fantazy.

~~Przy~~ Fantastyzm. Umie bni prawdopodobny.

xxx Tylko rozwój duchowy. Dante. Humanizm architektury.

Lavonarola-

donny niekryty wyoki. Jego twane narawe, kwadratura
nas krotki zadarty, dnie overokie nota. ~~Madonna Bertina~~
Tondo. Wplyw od Lukki. ^{della R.} Wplyw na A. Della Robbia.
Madonna Berlinska.

Sandro di Mariano Filipepi.

Teorya Jacin'a o zdrowiu. Chorobliwy urok. Gorzka
w smach. Petycmosie - nie to romantycznych epigonów.
wdzięk. * Najtatu. do rozpoznania mason. Dni najmocniej.
ay. Ruvis de Chavannes. Hölly Hündt. - Batticelli.
Ur. 1447 - † 1510. Niema rownie, jak w ogole u
mistrzów drugorzędnych. ^{xxx} Freski w Rzymie w kapł. Syklot.
(Syklotus IV.). Według Vasari'ego naczelnikiem przedsię-
wzięcia.

Wplyw Castagna w Madonnie w Akademii z 6 innych.
3 królowie z portr. Medycunow w uffizi.

[Faint, illegible handwriting on the left page]

It
the
ke
zw
dun
go
for
me
run
ut
no
oc
No
o n

42

Sandro di Mariano Filipepi 1447 - 1510.

~~U schyłku, w F. Filipepi Maluje takie portrety powierzone.~~

Wzrost

Ogarnia mię znów dworaj pocucie trudności, jak zawsze
kiedy trzeba sławami wywoływać wrażenie dzieł nie-
zwykłych, niepospolitych, kiedy chodzi o to, aby wy-
dobyci skreślić naturę nie mówię: wielkiego ale urocze-
go artysty. Powiechcie co tam w nim na dnie, na czo-
le tego jego ~~oko~~ urok. Zwł. że brak dzieł, które same
mówią za siebie. ^{widnie węgry węgry, ale go opisać trudno.} Dla tego uciekam się do porównania.

2. kobiety z których jedna radosna, duża, pełna, zdrowa,
rumiana Bije od niej blask zdrowia i zadowolenia i ciem.
utraciona jak kregiel. - Druga ma ryty mniej regularne,
noszek do góry, skrzywienie w ruchliwej twarzy, wiotkiej,
smy trawie, ręce chude i pełne, kłóć usłkę aż do piersi.
Nerwowa, żywa, łatwo zmiękła, łatwo rozradzana. Głowa
o nio ~~proste~~ przecucie bólu. Heine. Kojący. Inni inny typ
Otóż nie tylko takie kob. rysował Botticelli. Ona jest

not
- w
go
re
we
Lu
che
go
kla
Pa
on
Te
T
ne
ou
son

urodzeniem jego talentu, jego Muz. Pawła węgla
- w mabonnach i w postaciach mitol. Są malarze jedno-
go typu: Rubens i Helena Fourment.

Urok jego takie dusiającym dniem wytkomiony P.
rew. franc. Murec Napoleon. Asydyeta powstanie budy
we Włonech podziw i nasładownictwo. Nazarencyjcy.
Ludność rozkochała się w Quattrocento. Nana epoka
chora i apokalna ma operacyjne nabożeństwo do Botticelli.
go: odnajduje w nim poczucie natury, widok osobny nie
klasyczny, powieć precum i precum. I można twierdzić,
~~że~~ nie przesadzać doniosłości artysty, że powstanie
on już nadat w. powrotem przedwianym malarzem.
Teorya Taine'a o zdrowiu dawodem patreim Teoryi.
I sztuka jest idzie za Botticellim. Paris de Chaven-
nes. Holman Hunt - Burne Jones.

Raz byto to prawda. Humanista, relig. nastrojony,
outkał siłkności swojej, robił nagie postacie i renesan-
sowe architektury. Cytał Dante. Potem zażył go

So
Lo
re
The
To
nie
Sh
" C
by
sig
of
oo
zu
n
Ry
br
Fr
Ka

Savonarola. Miał palić obrazy wstaone. Fresco w Londynie malowane 1500 r. wśród niemiłości i zamiesz-
 rani Italii - napis po grecku i uosyp z Apokalipsy.
 Ilustracje do Santa.

Po za roztwojem duchowym, jak wnyrcy drugon. art.
 nie ma rozwoju artyst. Wielcy są wynalazcami. Jeden
 styl, jeden typ. * 1447, u złotnika, u Fra Filippo.
 „Chociaż szybko uczył się wnyotkiego czego chrześ-
 był mimo to zawsze niepokojący i nie radawał się
 się zado naukę cyfrową, geometrii i rachunku, tak że
 opierał się tym tak drwiączym mądrom.
 oddał go z desperacji do złotnika do swego kuma,
 zwanego Botticello. Pomiędzy różne prace freski lub
 ołtarzowe obrazy tempera, olejno i znów tempera.
 Ryzykował niera wadliwy. Potem starość, Savonarola,
 bieda. Medyceusze i inni ułamywali go:

Freski: św. Augustyn

Kaplica cykotyniska. 1481-1483.

M

Ty

w

F

Tr

st

h

1

1

1

M

Par

w

Madonna jego ma ryty prawie te co u Fra Filippa.
Tylko smętniejsza. Pod ciężkimi szawkami. Smutna, pocię-
nająca, ale, dobra, radumana.

Filippino Lippi m. 1457 + 1504.

Fra Diamante, Botticelli. W Kaplicy Brancacci.
Studycie i maluje ok. 1480. Portretowosc florencka.
Sw. Pawel, którego typ on tworzy. 1480 obraz w Badia.
1496 - 3 krolowic. Druga epoka.

1488 - 1493 Kaplica Caraffa. w S. Maria sopra Mi-
nerva.

1502 koniec ^{strony} kaplicy (w S. M. Novella

Niemna historia jego rozwoju - wpada na starosc w maniere.
Portretowosc, pocięcie linii, rozmieszczenie w pięknych gmachach.
w powietrzu

Notable III, 42.

Mass

Bernardo Rossellino

Bruni

Desiderio da Settignano
1428-1464.

Manzupini

Antonio Ross. 1427-1478

Matteo Civitate 1435-1501.

Mino da Fiesole 1431-1484

Benedetto da Majano 1442-1497

Bruni Pallaiuolo (Antonio Watykan)

A. del Verrocchio 1435-1488

Marcelino 1383 X 1450

Masaccio 1407-1429.

Paolo Uccello

Andrea del Castagno

Fra Angelico 1387-1455

Filippo 1406-1469

Gozzoli 1424-1498

Botticelli 1446-1510.

Filippino 1458-1504

Domènico Ghioldano 1449-1494

Corino Roselli

Piero di Corino 1462-1501.

Piero dei Franceschi (1423?-1492)

Melorio da Folli 1438-1494

Sigismondo 1441-1523

Manegna 1431-1506

Antonello da Messina. 1474 in Messina

Perugino 1448-1523.

Pietro di 1454? 1573

Gentile Bellini 1427-1507

Giovanni ———— + 1576.

49

Domenico Ghislandais zwał się Bigordi. (D. Tomasi)

* 1449 - † 1494. Nauczył M. Aniota.

Złotnik, uczeń Alberto Baldovinetti

Do Rzymu: obraz w Sixtina (fresk).

Dr. Micronim w Agnizanti. Tamże Cenacolo.

1485 Kaplica Sassetti w S. Trinità. Sceny z życia on.

1 Franciska.

1490 Kaplica Tornabuoni w S. M. Novella.

Portrety. Straże pyłne. Różajone ryty. Architektury.

III, 30

Bernardo Ghezzi * 1420 - 1498

Donato Fiesole. Pal. Riccardi X 1459

465 . S. Gimignano

1468-1484. Pisa Campo Santo

Cosimo Roselli * 1439 . + 1507

4 freski w dyktynie.

Piero di Cosimo * 1462 - + 1521. Perskie Wspaniałe Maryi, uffiz
Krajobraz na Kazaniu na górze. Roselli. Albo i Venus w
1517-1520.

Pier

Ant

So

Ba

u

Re

14

J

Za

Piero Pollaiuolo (* 1443 + ^{po} 1496), malował więcej niż rzeźbił

Antonio (* 1429 + 1498), w. talent, więcej charakteru.

Do 30-go roku życia w pracowni złotniczej, syz złotnika.

Baldovinetti'ego wpływ na obydwóch. Piero ~~z~~ fresk
w S. Gimignano, cnoty w Uffizzi.

Realizm, męki, rykoszety

1493 pomnik Sykstrusa IV.

Inocentego VIII.

Zapewne kardynała Forari w S. 14. del Popolo.

As

1

pe

ne

ci.

14

14

f.

Andrea ~~del~~ Verrocchio (A. di Michele di Francesco Gine)
1435 - 1488.

Tylko jeden obraz pewny: Chrystus w akademii. Nie zupełnie doskonały. - Młoc i Tobiasz w Akademii florentyńskiej.

Uczeń złotnika, Verrocchio. - Później pracuje z bratem Antonello w S. Lorenzo. Grobowiec Piero i Giovanni Medici. Delfin. 1476. Dawid: uśmiech Leonarda.

1483 okoliczany Toman na Orsanmichele.

1479 - zamieszkuje Florencję. 1490 podejmuje się leopolda. 1496 odtonięcie.

Lorenzo di Credi * 1459 + 1537.

A

3

tu

Be

1 M

M

In

Aleriderio da Settegnano 1428 - 1477

Agostino di Duccio 1418 - jener 1484.

Bernardo Rossellino. Architekt Pienza.

1409 - 1484

Mikolaj V. Ju. Pioto.

Antonio Romillio 1427 - 1478.

Benedetto da Majano 1142 - 1197

Mno da Fiesole. 1431 - 1484

Mattes Cavitala. 1435 - 1577.

Antonio Pettaiuolo 1429 - 1478

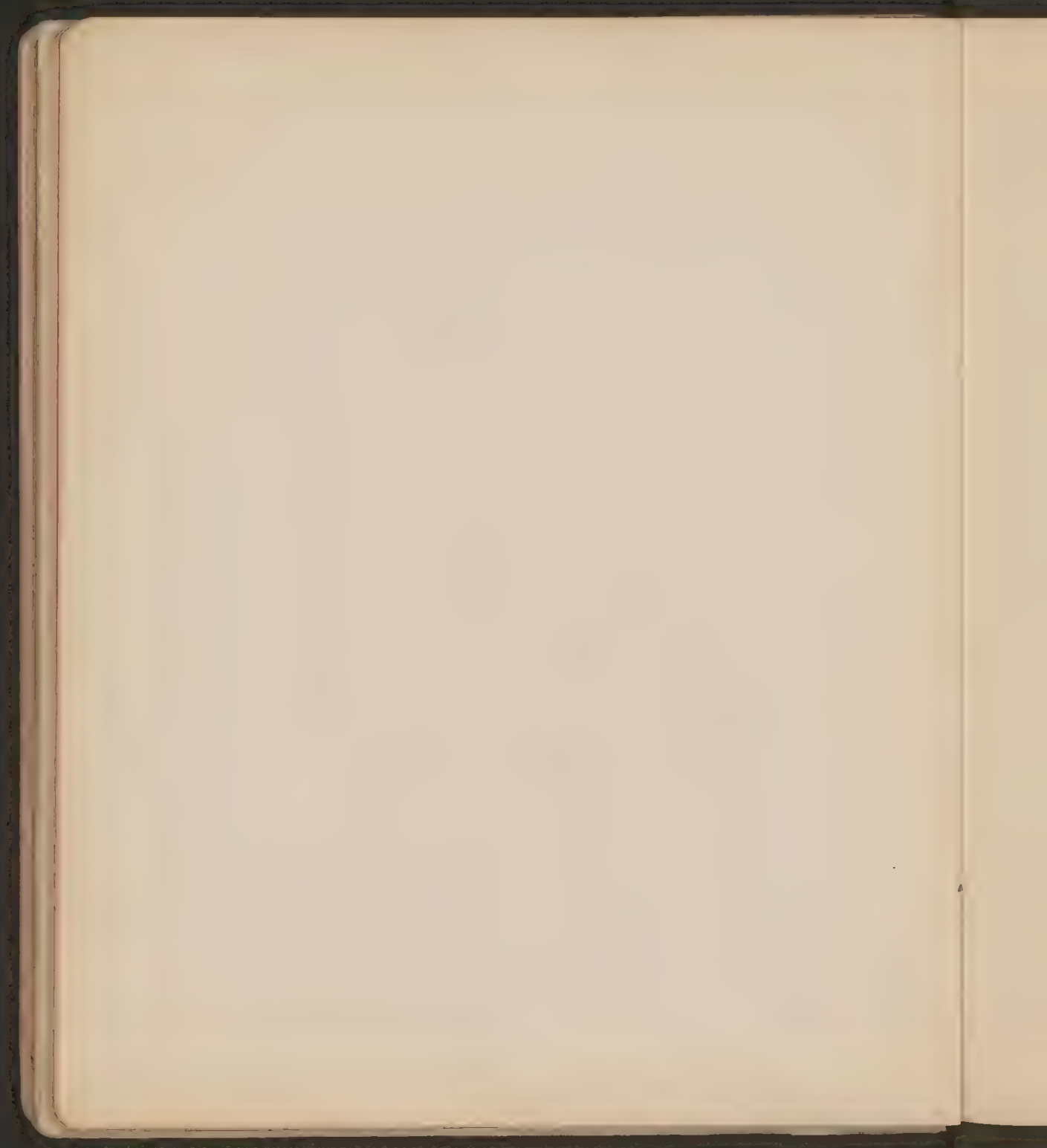

1870

1871

1872

1873

1874

1875

1876

1877

1878

1. 2. 3.
4. 5. 6.
7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

8 4 3 5

4

5 5; 3 4; 13 4 52 -

4

2 0 2 11 2

3

71
1) 3 7/3 - 15/3

2) 3 1) 6 1) 6 5

9) Fryderyk Zdzisławski 14) 4 10) 4 3) 2

JAN FISCHER
Palao Spickel
W. KNAKO WIEB.

